

Brossa

El día del profeta

ambiance camarguaise...

au cœur du Vieux-Lyon

LE GARDIAN

DINERS DE SOCIÉTÉS * SPÉCIALITÉS CAMARGUAISES

16, Rue Lalnerie - LYON-5

JOAN BROSSA

EL DIA DEL PROFETA

obra en tres actes i un apoteosi

Correran els cavalls damunt les roques?

Lauraran els bous en el mar?

A m ó s

P E R S O N A T G E S

Lampista primer

Lampista segon

Lampista tercer

Son excellència

Son Eminència

Guàrdia civil primer

Guàrdia civil segon

Noia

Noi

Amós

Amasias

Muller

Serventa

Vella primera

Vella segona

A C T E P R I M E R

FOSCOH COMPLETA.

VEU DEL LAMPISTA 1

Veus? Són bones coses per a quedar a les fosques.

VEU DEL LAMPISTA 2

(ÉS EL MÉS GRAN) Ahir encaravaig haver de treballar havent sopat.

VEU DEL LAMPISTA 3

Per això ens diem vinguts al món?

VEU DEL LAMPISTA 2

Molt d'acord, company.

VEU DEL LAMPISTA 3

Tu, t'aguantas encara dalt de l'escala?

VEU DEL LAMPISTA 1

Sí. No sé si suo o tremolo de fred.

VEU DEL LAMPISTA 2

Què faig? Fet.

VEU DEL LAMPISTA 3

Però la claror no és precisa, com és del cas.

VEU DEL LAMPISTA 1

Així ho faré. No ho acabo de veure.

VEU DEL LAMPISTA 2

Abstén-te d'enraonar i enllesteix aviat. Vejam: mira d'empalmar el fil.

VEU DEL LAMPISTA 3

Ja sé que la propaganda és un romanço.

VEU DEL LAMPISTA 1

Mmm
Quan la ~~luna~~ s'apaga, m'agafa set aviat; de debò.

VEU DEL LAMPISTA 2

Dóna'm les tenalles, si et plau, fes el favor.

VEU DEL LAMPISTA 3

Ei, company; sóc aquí, a l'esquena.

VEU DEL LAMPISTA 1

La vida va bé.

VEU DEL LAMPISTA 3

Ho dius de per riure, això.

VEU DEL LAMPISTA 2

Té, et torno les tenalles. Ben respost.

VEU DEL LAMPISTA 1

Cadascú bufa el llum a la seva manera.

VEU DEL LAMPISTA 2

És ben clar.

VEU DEL LAMPISTA 3

Es veu que sí.

VEU DEL LAMPISTA 2

"Qui té gresol té llum quan vol". Però no pas avui dia això...

VEU DEL LAMPISTA 1

L'art de la il·luminació és el que ha canviat més.

VEU DEL LAMPISTA 2

En aquest país tothom toca les castanyoles.

VEU DEL LAMPISTA 1

Ai, m'agradaria de saber-ho! No veig quina hora és.

VEU DEL LAMPISTA 3

No hi ha manera de fer claror. Vejam.

VEU DEL LAMPISTA 2

Abans, quan un llum feia mala claror, es millorava posant-hi més o

VEU DEL LAMPISTA 3

Sí; les llumeneres han passat a ser mobles de luxe. (PAUSA.)

VEU DEL LAMPISTA 2

No hi ha manera de fer claror, pel que veig.

VEU DEL LAMPISTA 1

Quasevol es pensaria que la il·luminació és una cosa molt difícil.

VEU DEL LAMPISTA 2

Allò de "bona casa, bona Brassa" (RIU.)

VEU DEL LAMPISTA 1

Què; us recordeu de la pedra foguera?

VEU DEL LAMPISTA 2

Jo em recordo d'uns petits aparells de llautó amb una roda al costat
que fregava una pedra foguera ⁱ portava el foc a una tira de ble.
Van ser els precursors dels encenedors actuals.

VEU DEL LAMPISTA 1

Bah! Tot això ha passat per a no tornar.

VEU DEL LAMPISTA 2

Doncs no fa pas gaire temps que encara estaven en ús.

VEU DEL LAMPISTA 1

L'art de la il·luminació és el que ha fet un canvi més intens.

VEU DEL LAMPISTA 3

No hi ha manera de fer claror.

VEU DEL LAMPISTA 2

En aquest país tothom toca les castanyoles.

VEU DEL LAMPISTA 1

Qualsevol es pensaria que la il·luminació és una cosa molt difícil.

VEU DEL LAMPISTA 2

"^A Qui sopa amb sol, no li cal llum de gresol" (RIU.) Davant de la
llum del sol poca cosa és un gresol.

VEU DEL LAMPISTA 3

No és amb tu que ens les havem.

VEU DEL LAMPISTA 2

En aquest país tothom toca les castanyoles.

VEU DEL LAMPISTA 1

A mi, el burgès m'ha promès una escombra nova.

(DE SOBTE S'ENGENDREN TRES LLUMS I S'APAGUEN DE SEGUIDA, CORTINA BLANCA. A L'ESQUERRA, EL LAMPISTA PRIMERA, DALT D'UNA ESCALA DE MÀ, ARREGLA UN LLUM PENJAT AL SOSTRE. AL MIG DE L'ESCENARI, EL LAMPISTA SEGON ARREGLA UN LLUM SOBRE UNA TAULETA. A LA DRETA, EL LAMPISTA TERCER ARREGLA UN FOCUS A TERRA. TOTS ELS TRES LLUMS S'HAN ENCÈS I APAGAT ALHORA.

VEU DEL LAMPISTA 2

Hòstia!

VEU DEL LAMPISTA 1

Vatua el món de Déu!

VEU DEL LAMPISTA 3

Maleït siga!

VEU DEL LAMPISTA 2

Ja fa massa estona que estem a les fosques.

VEU DEL LAMPISTA 1

Quina instal·lació aquí!

VEU DEL LAMPISTA 3

No sé pas per què tinc les mans.

VEU DEL LAMPISTA 1

Jo sé bé què em faig. Faig ben fet?

VEU DEL LAMPISTA 3

Doncs anem seguint, company.

VEU DEL LAMPISTA 2

Què!, anem fent el que per força hem de fer.

VEU DEL LAMPISTA 3

Res!

VEU DEL LAMPISTA 1

Sí, sí! A més, però, on són les averies?

VEU DEL LAMPISTA 3

Oh, i soparem en bona hora, pel que veig; t'ho adverteixo.

VEU DEL LAMPISTA 2

Què caldrà més que faci? M'ho vols dir?

VEU DEL LAMPISTA 3

Això. Encara no hi tinc prou maldecaps?

VEU DEL LAMPISTA 2

Tu, allarga'm el cordó, sents?

VEU DEL LAMPISTA 3

Com? deixa'm veure...

VEU DEL LAMPISTA 2

Au: que em passis el cordó!

VEU DEL LAMPISTA 1

Té: fins i tot el que és meu. Passa avall.

VEU DEL LAMPISTA 2

Entesos.

VEU DEL LAMPISTA 3

Convé que hi doni un cop d'ull. Si podia...

(S'ENCENEN ELS LLUMS I S'APAGUEN DE SEGUIDA.)

VEU DEL LAMPISTA 2

Hòstia!

VEU DEL LAMPISTA 1

Déu maleït!

VEU DEL LAMPISTA 3

Maleït siga!

VEU DEL LAMPISTA 1

Res, au!

VEU DEL LAMPISTA 2

Bon espant m'he clavat!

VEU DEL LAMPISTA 3

I ara ves com he trobat la ~~manera~~ ^{manera}, precisament amb el tornavis.

VEU DEL LAMPISTA 1

Realment no sé com fer-ho. No veig res més.

VEU DEL LAMPISTA 2

(PAUSA.) Això no marca pas. Ves si et satisfà.

VEU DEL LAMPISTA 3

Res a fer; la cosa s'ha refredat.

VEU DEL LAMPISTA 1

No hi ha pas vergonya aquí dins. Què: seguim?

VEU DEL LAMPISTA 2

Així t'ho prens?

VEU DEL LAMPISTA 3

Ara ves ~~qu~~ com he trobat la manera... És que em té preocupat. Tu mateix!
I si ara deixem això enlaire diran: A aquest, no se li pot fer cap
encàrrec. De la llum, quan n'hi ha necessitat, t'alegres de rebre un fa-
vor.

VEU DEL LAMPISTA 1

No tinc prou força per a fer aquests bonys.

VEU DEL LAMPISTA 3

Rebento de ràbia!

VEU DEL LAMPISTA 1

Com?

VEU DEL LAMPISTA 2

Qui s'adona que és això el que busco?

VEU DEL LAMPISTA 3

Una llum forta, viva, enlluernadora. Que si la vull, dic?

VEU DEL LAMPISTA 1

Diran que és una gallina, i no un gall, el qui s'hi posa.

VEU DEL LAMPISTA 3

Encendre el llum. Com podria precisar la claror en aquest lloc? Fa un moment...(DE SOBTE S'ENCENEN ELS TRES LLUMS.) La llum!

LAMPISTA 1

L'assumpte està arreglat!

LAMPISTA 2

Aquí la tens!

LAMPISTA 3

La llum! ^JNo... (S'APAGA DE NOU.) Ah, cony!

VEU DEL LAMPISTA 2

Ai, desgraciat de mi!

VEU DEL LAMPISTA 1

Què vols, dones?

VEU DEL LAMPISTA 3

Això està llest. Només arribo aquí.

VEU DEL LAMPISTA 2

Ja és ben segur això?

VEU DEL LAMPISTA 3

Maleït sigui!

VEU DEL LAMPISTA 1

I tant!

VEU DEL LAMPISTA 2

No ha grinyolat la porta?

VEU DEL LAMPISTA 3

No veig res...

VEU DEL LAMPISTA 1

No ho sé, no ho sé..

8

LAMPISTA 2

(S'ENCENEN ELS LLUMS.) Tot l'assumpte està arreglat d'una vegada; ap
deixeu de queixar-vos, com és del cas.

LAMPISTES 1 1 3

Ah, oh!

LAMPISTA 2

Llum, a tu mateixa et buscava!

LAMPISTA 3

I ve en bon moment, caram.

LAMPISTA 1

(ES TREU EL DIARI DE LA BUTXACA.) Vejam si porta alguna cosa com cal

LAMPISTA 2

(DESANT LES EINES EN UNA CAIXA.) Què ha de portar?

LAMPISTA 3

(TAMBÉ DESANT LES EINES.) El que es fa de nit, al matí surt.(RIU.)

LAMPISTA 2

Quina llum més brillant! I per què...?

LAMPISTA 1

En busca a mi. (LLEGEIX.) "El club ha realizado un esfuerzo económico
extraordinario y debe cumplir los compromisos derivados del mismo."
Ni millor ni pitjor, em sembla.

LAMPISTA 2

El diari ni representa l'opinió de la nació, Domingo. (ES POSA L'AM
RICANA.)

LAMPISTA 1

(LLEGEIX.) "La deficiente actuación de nuestro equipo, añadido a riv
les poco taquilleros, no podía esperar más." Tot depèn de la taqui
lla...

lla.

LAMPISTA 3

I, en efecte, últimament em sembla que són bastant flaques.

LAMPISTA 1

Jo tinc raó per pensar el contrari .

LAMPISTA 3

Doncs, per què han decidit de portar un jugador americà, i no d'una altra nacionalitat?

LAMPISTA 1

Bah! Això sempre és saludable.

LAMPISTA 2

(ES TREU DE LA BUTXACA EL BITLLET D'UNA QUINIELA.) Reial Madrid-Celta; un. Reial Jaén-Atlètic de Madrid; empat. Barcelona-Saragossa; un. Reial Societat-Espanyol; un.

LAMPISTA 1

(HA BAIXAT.) De debò?

LAMPISTA 2

Qui? Jo no penso igual. I ara hi torno.

LAMPISTA 3

És innegable que en futbol els casos imprevistos sempre es presenten. (SE'N VAN PER LA DRETA AMB L'ESCALA I LES EINES. PAUSA. S'OBRE LA CORTINA BLANCA. DESPATX DEL CAP D'ESTAT. ELS LLUMS I LA TAULETA, MÉS A PRIMER TERME, FORMEN PART DEL MOBILIARI, FARCIT DE DAURATS, EXCESSIVAMENT RECARREGAT. EN ESCENA, SON EXCEL·LÈNCIA I SON EMINÈNCIA ASSEGUTS EN DUES BUTAQUES DAVANT LA GRAN TAULA D'ESCRIBURE, PLENA DE PAPERS, AMB UN GRAN CRUCIFIX D'OR. ESTAN GRASSOS, SON EXCEL·LÈNCIA ÉS MÉS BAIX I DUU LA GUERRERA PLENA DE CONDECORACIONS.)

SON EMINÈNCIA

Perdure el concepte.

SON EXCELENCIA

Ya le auguré que no duraría aquello.

SON EMINENCIA

Pero podrá examinarse en junio?

SON EXCELENCIA

Vaya, no quiero pensar.

SON EMINENCIA

No?

SON EXCELENCIA

Quizá cuando vuelva de la cacería y de la pesca me cabrá en suerte.

SON EMINENCIA

Sí; quizá será la manera, y tal vez la más profunda.

SON EXCELENCIA

Penumbra de lo que fue. Eminencia. No ^{incentivo} ~~siente~~ mayor.

SON EMINENCIA

I esto sin perder ventajas, claro, en el tiempo.

SON EXCELENCIA

Pero Eminencia...

SON EMINENCIA

La Junta Central me informó de lo de la oposición y he venido por lo que quedó demostrado antes de la Guerra Gloriosa y durante ella. Nadie podrá dudar de las respuestas. Y en este sentido yo, como Jefe de la Iglesia, no podría dudar de la política del Gobierno.

SON EXCELENCIA

Pero Eminencia...

SON EMINENCIA

Destacar diferencias en la sesión plenaria del Consejo no pone al descubierto buena voluntad. He venido personalmente por lo que quedó demostrado antes de la Gloriosa y durante ella. Se había de evitar el paso. ¿Qué puede hacerse para destruir estos hechos?

SON EXCELENCIA

Eminencia...yo ...el Estado...

SON EMINENCIA

Es que existe un divorcio absoluto. Entre otras cosas, el proyecto en cuestión. Y siempre la misma política: la oposición de los ministros partidistas. Yo aconsejo callar. Pero su actitud, Excelencia, no es serena; no es serena. La Iglesia exige el restablecimiento integral de todos los privilegios. Favoreció Vd. este hecho? (ASSENYA LANT UN PAPER.) Con este informe queda demostrado.

SON EXCELENCIA

No acierto a ver la monstruosidad del caso. Ni la importancia de los intereses perjudicados es tanta que...

SON EMINENCIA

Es ésta la tendencia política del Gobierno?

SON EXCELENCIA

Lo que sí yo puedo garantizarle es que no aceptaré ninguna clase de censuras.

SON EMINENCIA

I la Iglesia siente el deseo de figurar en esto.

SON EXCELENCIA

En efecto, así debo considerarlo. Me evito el comentario.

SON EMINENCIA

Pero sépase que yo no me inmiscuiré en hechos de mi exclusiva competencia.

SON EXCELENCIA

Eminencia, el uso de la espada...

SON EMINENCIA

Exijo poderes claros y terminantes para todas las materias de la enseñanza. Exijo que los certificados cursados por las autoridades

religiosas sean oficialmente reconocidos como válidos. Necesitamos el solar de todo el país para la reconstrucción de los templos. Este tendría que ser interpretado también así por el Consejo en pleno. Sumar todas las buenas voluntades es lo que yo pido. No puedo, no quiero ni debo considerar la protesta. La Iglesia, si mira sus intereses, no puede ser beligerante de ningún pleito interno.

SON EXCELENCIA

Eminencia, lo que yo puedo asegurarle es que estarán siempre con nosotros las conciencias y el mundo espiritual y católico.

SON EMINENCIA

Es injusta la organización.

SON EXCELENCIA

No se pretenderá minarla o desunirla...o refrendar conductas.

SON EMINENCIA

El precio está en relación con la importancia de los intereses.

SON EXCELENCIA

(PAUSA.) Hoy hace un día de bochorno...

SON EMINENCIA

Buen espíritu nos dé Dios.

SON EXCELENCIA

Eminencia, usted no está en ningún jardín enjaulado. Un buen ejemplo a seguir.

SON EMINENCIA

¿Por qué variar tan hondamente el sistema?

SON EXCELENCIA

Eminencia, los ministros sufren, aunque lo ocultan.

SON EMINENCIA

No nos perdamos en nuevas combinaciones.

SON EXCELENCIA

¿No prefiere el día nublado?

SON EMINÈNCIA

Bah, !Ilusiones ópticas!

SON EXCELENCIA

Éstos se van dando cuenta...

SON EMINÈNCIA

Especulan con nuestra lealtad y subsisten métodos...

SON EXCELENCIA

Pero...

SON EMINÈNCIA

Hay actividades y propósitos que no convienen a la Iglesia. Por ejemplo, cierto trabajo social partidista que es evidentemente utilizado como instrumento de penetración política en las clases pobres. Ciertas modificaciones de programas escolares...

SON EXCELENCIA

Colón, con sus carabelas, descubrió el nuevo mundo.

SON EMINÈNCIA

Se ha perdido el sentido del acuerdo?

SON EXCELENCIA

Sus valores están sobre las ventajas.

SON EMINÈNCIA

Pero usted, Excelencia, no ha hecho de aquellos acuerdos un principio inconvertible. Y cuando, roto el equilibrio, se expresaron las protestas contra el restablecimiento integral de nuestros privilegios, no tuvo en cuenta el desorden.

SON EXCELENCIA

Hay momia mejor?

SON EMINÈNCIA

Excelencia; que no hablo de libros ni de árboles.

SON EXCELENCIA

Tenemos una Constitución abierta y no cerrada. Lo dije en el Panteón

SON EMINENCIA

Puede ser el máximo y puede ser el mínimo.

SON EXCELENCIA

En efecto, Eminencia. Eso caracteriza la nueva era. Se van superando etapas.

SON EMINENCIA

Lo supremo reside, a pesar de que es la Providencia la que marca el destino de los pueblos, en tenerlos medios apropiados. "Et ^ooccur-
sus ^eejus usque ad summum ejus".

SON EXCELENCIA

Y no se realiza con nuestro Régimen? El ^eclaro está en condiciones.

SON EMINENCIA

Los ministros tradicional-restauradores pretenden excluirnos de la enseñanza.

SON EXCELENCIA

Eso lo llevó a cabo el enemigo secular. Mi Capitanía es histórica.

SON EMINENCIA

¿Y como se realizó?

SON EXCELENCIA

Yo deseo su comprensión, Eminencia, en todos los puntos. También lo dije en el Panteón.

SON EMINENCIA

Ya se ve que la Iglesia es generosa.

SON EXCELENCIA

Solicito su protección.

SON EMINENCIA

He aquí el ejemplo de la virtud. "Virtutum omnium abysus miserere"

SON EXCELENCIA

Constituye algún problema? Buena prueba...

SON EMINENCIA

No es calumnia que le achaco.

SON EXCELENCIA

Me oriento por el Evangelio Es faceta de la formación. Campo de choque.

SON EMINENCIA

!Torpe analogía! Pero el Estado no ha de ser dominado por un grupo. Se es católico o no se es nada. Es clave para ello la educación juvenil. La Iglesia ha de tener plenos poderes. O ¿qué es eso del es píritu?

SON EXCELENCIA

Mi obra de gobierno no quiere dura servidumbre para los abonos y tiene nuestra juventud en lucha. Tiene importancia el soldado; la tiene las características del Régimen y el mantenimiento de sus principios. Nuestras obras sociales han de asegurarlo. Las instituociones ^{obreras} ~~obras~~ no eran hijas de la patria. Lo exijo y lo dispongo. Nadie ha de intentar rozar nuestra política. Se manda en el trabajo.

SON EMINENCIA

Ni contra ella ha de marchar jamás lo religioso.

SON EXCELENCIA

Eminencia, sea generoso y comprensivo. El patronato de presos y penados...

SON EMINENCIA

(FORA DE SÍ.) Pero si se desviara la enseñanza, si el Partido interrumpe o desvía nuestros fines, si esto ha de caracterizar una etapa, sus aspiraciones no serán logradas.

SON EXCELENCIA

Perdéis cuando no os ponéis guante blanco. (RIU.)

SON EMINÈNCIA

Beneficios a los ministros que protestan?

SON EXCELENCIA

El Movimiento Tradicional-Restaurador caracteriza la nueva era.

El organismo patrio...

SON EMINÈNCIA

Otra vez?

SON EXCELENCIA

Desandar lo andado? No, eso nunca.

SON EMINÈNCIA

Entonces

~~Entonces~~... qué?

SON EXCELENCIA

!No, eso nunca!

SON EMINÈNCIA

(LENTAMENT.) Pues entonces... si el proyecto no es modificado, me inhibiré del sistema, presentaré mi dimisión en el Gabinete Imperial y, como Jefe de la Iglesia, denunciaré al pueblo público la nueva legislación para enuadrar.

SON EXCELENCIA

(S'ALXECA.) ¡Hay cosas que no se deben mencionar! Otra leyenda negra? Esas radios extranjeras...

MINÈNCIA

SON ~~EXCELENCIA~~

No me callaré públicamente, dados los nuevos armamentos.

SON EXCELENCIA

¿Pero puedo yo saber...? (ES CONTÉ.) Mi interés es que seamos fuertes. Igual que en tiempos pasados.

SON EMINÈNCIA

Abusáis de vuestra representación.

SON EXCELENCIA

Yo encontraré el camino a seguir contra el comunismo.

SON EMINÈNCIA

La Iglesia debe tener plenos poderes, en materia de enseñanza, referente al dogma y la moral. Todos los maestros han de someterse a una formación religiosa antes de ser admitidos en el cargo.

SON EXCELENCIA

No se me ha de regalar nada.

SON EMINÈNCIA

Esto en fin; un reconocimiento claro de que el objetivo de los educadores es formar la voluntad, el carácter y la conciencia de los alumnos a fin de que ellos puedan cumplir sus deberes cristianos y prepararse para la vida eterna.

SON EXCELENCIA

Es de esperar que se imponga el buen sentido. Así lo proclamo.

SON EMINÈNCIA

La enseñanza primaria ha de recibir su inspiración del catolicismo y de las tradiciones católicas, ha de ser conforme al dogma y a la fe católica, así como ha de estar conforme a las prescripciones del canon.

SON EXCELENCIA

Qué les digo a los ministros? Todos celebran al leon.

SON EMINÈNCIA

Se hablará todavía de caballeros cristianos.

SON EXCELENCIA

(CEDINT.) Bueno, vendrá formándose...

SON EMINÈNCIA

¡Sin falta! Y en seguida, ya sabe.

SON EXCELENCIA

Nada de cambiarse en mérito. (BUSCA UN PAPER AL DAMUNT LA TAULA I MOSTRA A SON EMINÈNCIA.) Dios sabe que no, no me ha faltado buena voluntad para imaginarlo. Pero eso no puede empobrecer vuestro gesto, Eminencia.

SON EMINÈNCIA

Acaso no vaya su Excelencia desencaminada. "Intervini pro clero."

Y eso qué es? (LLEGEIX.) Ah! Es el texto de...

SON EXCEL·LENCIA

La importancia de esto, Eminencia, supera para mí el interés de lo primero. Esta voluntad y este testamento tenemos que sostenerlo en el Ejército con las armas en la mano.

SON EMINÈNCIA

Comprendo que todavía haya que velar las armas.

SON EXCEL·LENCIA

Aquí sólo se inicia lo que habrá de continuar.

SON EMINÈNCIA

Por qué lo dice? En mi pastoral defenderé la posición tomada por la Iglesia en los primeros días de la Gloriosa. Sé lo que hoy se pretende.

SON EXCEL·LENCIA

Nada más eficaz. Y tiene que asegurar que la Iglesia no aprueba jamás un programa totalitario.

SON EMINÈNCIA

Sí, Excelencia. (IRÒNIC ..) Esta posición estará conforme con las enseñanzas de los doctores de la Iglesia y con los principios de la carta Atlántica sobre la libertad de cultos. Diré que hay diferencias ideológicas que abren abismos entre un régimen y otro.

SON EXCEL·LENCIA

Han de ser justamente estas frases. (ASSENYALA EL PAPER.)

SON EMINÈNCIA

(LLEGINT.) "La Patria, que siempre ha sido campeona de la civilización cristiana, será el faro galopante hacia el cual todas las naciones de Europa deberán un día volver sus ojos como hicieron en el pasado. La democracia ha sido y será siempre un fracaso de los valores eternos. La Guerra Gloriosa no puede negar hoy lo que afir

mó ayer".

SON EXCELENCIA

Está conforme su Eminencia?

SON EMINENCIA

¡Sí mi Coronel! (ES DONEN LA MÀ. FONS DE CAMPANES. SON EXCELENCIA
S'AGENCIA I LI BESA L'ANELL.) ES CORRE UNA CORTINA VERMELLA. SILEN
CIA. PAUSA. TRAVESSEN L'ESCENARI, UNA PARELLA DE GUÀRDIES CIVILS. #
LES PARAULES LES PRONUNCIEI EN CASTELLÀ.

GUÀRDIA CIVIL 1

The first.

GUÀRDIA CIVIL 2

Second

GUÀRDIA CIVIL 1

Third.

GUÀRDIA CIVIL 2

Fourth.

GUÀRDIA CIVIL 1

Fifth.

GUÀRDIA CIVIL 2

~~SIXTH.~~ Sixth.

GUÀRDIA CIVIL 1

Seventh.

GUÀRDIA CIVIL 2

Eighth.

GUÀRDIA CIVIL 1

Ninth.

GUÀRDIA CIVIL 2

Tenth.

(SURTEN. PAUSA. ENTREN PER LA DRETA EL NOI I LA NOIA. VAN EN VEST
DE CARRER SENZILL.)

NOI

Amor meu!

NOIA

Amor meu!

8

NOI

Tal dic. Cinc vegades folça.

NOIA

Ah! No em ponderis més les gràcies.

NOI

Mira els meus ulls. Mira'ls.

NOIA

Entro en el teu jardí. Entro en el teu jardí.

NOI

Blanca i vermella. Et veig blanca i vermella...

NOIA

Sí, amor meu?

NOI

Si em trobessis a fora...

NOIA

Si et trobés a fora et besaria. Amor meu: et faria un petó.

NOI

Per què no et fas trenes?

NOIA

Ah, els teus ulls, i el teu nas...

NOI

Sorpresa?

NOIA

M'enfilaria en una palmera.

NOI

Semblo una palmera?

NOIA

(RIU.) Si vols em faré trenes.

NOI

Urània: t'he buscat i t'he trobat.

NOIA

Aquest és el teu amor.

NOI

Aquest és el meu amor. Aquest és el teu amor.

NOIA

Aquest és el meu amor.

NOI

Cap on gires el teu amor?

NOIA

Cap a tu. I tu, cap on gires el teu amor?

NOI

Cap a tu.

NOIA

Ah!

NOI

Urània. Urània. Urània de cabell negre. Ets un fanal de color entre les onades.

NOIA

No dius que sóc blanca i vermella?

NOI

(RIU.) Sí. Blanca i vermella. Un cavall encabritat descobreix la platja.

NOIA

Qui ha trobat el meu amor?

NOI

Jo. Qui ha trobat el meu amor?

NOIA

Jo. Tu has obert el meu amor.

NOI

(RIU.)

NOIA

De què rius?

NOI

El teu amor és més que cap altre.

NOIA

El teu amor és més que un altre amor.

NOI

Sí, Urània.

NOIA

I tu l'has obert.

NOI

Sí!

NOIA

I què amagava dins?

NOI

Que te m'assembles.

NOIA

Jo sempre em deia: no he estat creada perquè sí, jo no he estat creada perquè sí. Qui està destinat a tenir-me existeix.

NOI

No et vull a través de cap il·lusió.

NOIA

I eres tu que m'esperava. Tu que ets davant meu i em fas guanyar.

NOI

Sóc jo que sempre sóc aquí. Tal dic. Jo mateix faig les preguntes i les contesto.

NOIA

De què dec ser feta? Digue'm.

NOI

Del que em falta a mi.

(S'ABRACEN. PAUSA.)

NOIA

No intentis res.

NOI

Es que jo et salude en la llum.

NOIA

No tens set?

NOI

Mira les estrelles.

NOIA

(MIRA ENLAIRE.) I no se n'hi ha afegit una de nova?

NOI

Quina?

NOIA

Digues; ¿cólols, damunt, el meu amor no arriba per ventura a les estrelles?

NOI

Ah, com m'agrades! Ho sé. (L'ABRACA I LA BESA DE NOU.) Dolça i alegre et vull.

NOIA

Ben segur que mai no t'amagaré res.

NOI

El teu poder està en això.

NOIA

O t'estimo o t'enyoro.

NOI

I jo no et dic pas que t'esperis, reina.

NOIA

Tu seràs el pare dels meus fills, mentre visqui. Déu me'n és testimoni.

NOI

Jo no crec en cap déu. Jo no et vull a través d'una il·lusió.

NOIA

Que és estrany això! A mi no em desagrada creure.

NOI

No sé pas de quina manera ho descobreixes.

NOIA

Tinc esment de la vida: al món posa a prova com és Déu i el que pot.

NOI

Què vols dir?

NOIA

No permetré que els meus fills no creguin.

NOI

Jo també he cregut, però ara he posat les coses en clar.

NOIA

Veus el món i cuites a trobar a Déu.

NOI

I per què ell? Jo trobo en tu el sentit de la vida.

NOIA

Però...

NOI

Tu no tens sentit de les distàncies. Les teves emocions no han de ser evidències.

NOIA

Però Déu ha fet...Perquè al col·legi...

NOI

En tot l'univers no hi ha cap punt mort. Jo crec que ha estat la religió la que ha portat a l'origen de les coses la negació de l'existència. El no-res és una il·lusió del pensament. De què es tracta?, Deixa't de preguntar la idea de ^{per} Creació. No n'importa gens. Et dic que és així: evolu*ció*. Creació cap.

NOIA

Però Déu...

NOI

No facis evidències de les teves emocions. I si cregués en els déus jo no els lliuraria de responsabilitat.

NOIA

No t'alegres de rebre un favor? Déu crea les llibertats.

NOI

Doncs així, per què no ens ha creat tan lliures com ell? És que recaria de veure's convertit en un déu més?

NOIA

De manera que no hi creus?

NOI

Apa, deixa la teva tristesa.

NOIA

No vull que digues coses injustes.

NOI

Les desitjo, les coses justes.

NOIA

Està vist: que potser no voldràs que ens casem per l'Església?

NOI

Què tinc de comú jo amb ells?

NOIA

Només això em faltava. Els meus pares ho exigeixen. I sé prou del cert que mai no podria deixar de fer-ho. Surt de mi mateixa.

NOI

Bé! Bé! Aquí, el que fan les dones és cosa que està a les mans dels capellans: ni per una cosa ~~ni~~ ni per l'altra no troben mai dificultats.

NOIA

Els meus fills t'anomenaran pare.

NOI

En el fons m'adono que sóc un estrany per a la teva consciència. Quin amor absolut, si no és únic!

NOIA

No és pas la meva intenció, t'ho asseguro.

NOI

Ets un instrument.

NOIA

L'Església ha comès mai cap falta en contra teu?

NOI

Tots estem sotmesos a les seves "santes" conveniències.

NOIA

Fes-ho per mi.

NOI

Al temple de cap manera.

NOIA

Potser és perquè els capellans no són impecables?

NOI

Urània: sigui quina sigui la teva explicació, res no pot modificar a fons la meva conducta. T'estimo i he considerat bé que per a tu tot passa a

segon lloc. Apa: deixa la teva tristesa.

NOIA

Sé prou cert que mai no ens podrem casar.

NOI

No és possible de fer un casament laic? Dignes.

NOIA

Això no porta a res de bo.

NOI

Ah! que el teu valor no sigui més alt. Tens per una sort que aquí el matrimoni civil no valgui res?

NOIA

En això ets el revés de mi.

NOI

Jo sé ben bé que és així. Ets el seu instrument.

NOIA

Els nostres fills estarien llestos. I seríem mal vistos per la gent. Les coses que s'empeescarien! Per quina raó?

NOI

Calla t'ho suplico.

NOIA

Si comprenguessis tot el que vull dir! No ho comprenc: si estàs enamorat com jo...

NOI

Es que només tenim aquest deure els homes?

NOIA

Ja sé que l'amor no sobre. (SE LI APROPA.) ~~Anomena'm~~ Anomena'm.

NOI

Urània.

NOIA

No em dic pas així, jo.

NOI

Vaja!

NOIA

Em dic Filomena, que jo sàpiga.

NOI

Sí.

NOIA

Es a dir que no et vols casar?

NOI

El que aconsellaves ara fa poc...

NOIA

Si no et coneguéss bé, creure que dius la veritat.

NOI

Jo prou ho voldria.

NOIA

Però què?

NOI

Si l'Església no fos així, no em faria res de fer-li costat. Actuen d'acord amb els principis que proclamen? Et dic, que, quan sofreixen, ~~s'h~~ s'ho ~~ana~~ mereixen bé.

NOIA

Pobra vella! Sí que són mals actors algunes vegades. Alguna cua de massa ens ensenyen. Però jo en conec de molt bons.

NOI

Bah! Tots van a l'una.

NOIA

¿I per això estàs enfadat amb ells.

NOI

I tu mira l'edat que tens.

NOIA

No els tenim de jutjar, fes-ho per mi.

NOI

És que així mai no hi haurà cap esperança a la vista. Tanta trapelleria!

NOIA

No em busques? Nosaltres no hem de fallar.

NOI

Els ataquen el qui els ataca. No pot contestar el contrincant? Estem en paus doncs.

NOIA

I a nosaltres que se'ns en dóna?

NOI

Molt. No els vull donar res.

NOIA

Renoi!

NOI

I no voldria que hi fessis un paper de cap relleu, la veritat. (SE'N VA PER LA DRETA.)

NOIA

Jo?

(SURT DARRERA EL NOI. S'APAGUEN ELS LLUMS. PAUSA. DE SOBTE GRAN CLAROR A TOT L'ESCENARI. ENTREN ELS TRES LAMPISTES I ES DESCORRE LA CORTINA. LA MATEIXA DECORACIÓ D'ABANS, PERÒ ARA ESTÀ PLENA DE FORATS. ELS MOBLES API-
LATS AL MIG I COM A PUNT DE SER CREMATs. TOTS TRES PERSONATGES ESTAN MOLT CONTENTS.

LAMPISTA 2

A cada ollassa la seva tapadorassa.

LAMPISTA 1

Ha! ha! Ha!

LAMPISTA 3

Ha! Ha! Ha!

(ALEGREMENT VAN COLLOCANT PER TOT L'ESCENARI GRAN PECES DE FOC CARTIFICIALS -RODES, COETS, TRACA, etc.- QUE PENJARAN EN PALS SITUATS EXPRESSAMENT. MENTRE DURA L'OPERACIÓ NO CAL QUE ESTIGUIN SILENCIOSOS. L'AUTOR DEIXA EL DIÀLEG A CRITERI DELS ACTORS, QUE AMB FRASES CURTES PODEN ANAR REFERRINT-SE ALS TREBALL QUE FAN, AIXÍ COM ANOMENANT DE TANT EN TANT LES PECES QUE MUNTEN. QUAN TENEN LES PECES COLLOCADES, A PUNT DE DISPARAR, TOTS TRES ES TREUEN DE LA BUTXACA UN BLE LLARG I L'ENCENEN.)

LAMPISTA 1

Llestos... I bé...som-hi?

LAMPISTA 2

Som-hi, company.

LAMPISTA 1

Som-hi, company.

LAMPISTA 3

Bona notícia...

(RIUEN I ES DISPOSESN A ENCENDRE ELS FOCs.)

LAMPISTA 2

Del que no podem parlar, hem de callar.

TELÓ RÀPID

A C T E S E G O N

CORTINA GROGA. LA MULLER I LA SERVENTA. L'ACCIÓ D'AQUEST ACTE, AL
SEGLE VIII ABANS DE LA NOSTRA ERA.

MULLER

I en aquest cas no és capaç d'infectar. Quan senten les fulles d'a-
questa planta, preparada tal com t'he dit, arrenquen a córrer, i
això és tan cert que ^{si} traces a terra un cercle seguit, amb aquestes
fulles, i al mig hi poses una serpent...

SERVENTA

Viva?

MULLER

Sí, viva, abans es moriria de gana que no travesaria la ratlla.

SERVENTA

Jo creia que el trèvol...

MULLER

Ca! No guareix pas. Ja poden tenir les paraules les intencions que
vulguin. I escolta això, que prou paraules s'han dit ja...

SERVENTA

Si ~~estàs~~ que estàs enrabiada, mestressa.

MULLER

Sarepta, apa, no m'és possible de dir més. Si partim la diferència,
és temps perdut que hauries d'aprofitar.

SERVENTA

És que, quan somnio, em fatigo molt.

MULLER

Potser vol dir que t'espera alguna recompensa.

SERVENTA

Mai ~~he~~ no l'he sollicitada. Un dia em vaig veure en somnis amb el front tot de metall. No indica ~~em~~ odi? M'hi acosto? Els meus ulls ho veuen prou?

MULLER

Què he de fer? De seguida m'ocupo de fer els sacrificis a Déu. Ah! voldria haver nascut home!

SERVENTA

Quina diferència, mestressa!

MULLER

D'acord que sí.

SERVENTA

Esveraries els homes amb aquestes fúries.

MULLER

No perveteixis les coses explicant-les malament.

SERVENTA

Què sé jo! Tu què creus, mestressa? Per veure i fer coses sobrenaturals, 'què és necessari tenir sota la llengua? Ah!

MULLER

Sarepta, no contestis a cap altra cosa que no et preguntis.

SERVENTA

No parlo per ventura amb bones paraules?

MULLER

Sí. Cree que, si ho dius, és que ho penses.

SERVENTA

Jo no ploro mai. Encara que els gossos m'empaitin.

MULLER

Doncs no tractis de fer-te avorrir.

SERVENTA

No vols res més de mi, mestressa?

MULLER

El que sents.

SERVENTA

Digue'm.

MULLER

L'amo ha tornat o no ?

SERVENTA

Encara no, m'ha semblat.

MULLER

(Després d'una pausa.) Com impedir la caiguda del cabell? Com he de fer-ho per tenir celles? Ah! què em ve al pensament.

SERVENTA

Em preguntaves si Amasias tornaria gaire aviat. M'ho preguntaves tu. M'he de quedar on sóc? Quines novetats portes, mestressa?

MULLER

(SOSPIRA.) Hi ha exemples de tantes coses!

SERVENTA

De què deu venir el teu trastorn?

MULLER

No és pas així, no és pas així.

SERVENTA

Doncs jo no he fet res perquè t'enfadis. Oi?

MULLER

No. Sarepta, està bé.

SERVENTA

No m'agrada de veure't enfadada, mestressa. (S'HI ACOSTA.) Digues: estàs enfadada amb ell, sense saber-ho ben bé?

MULLER

On és ara?

SERVENTA

Al temple, o a fora.

MULLER

Estona ha que et sento dir el mateix. Mala sort! (AIXEÇA LA MÀ PER PEGAR-LI.)

SERVENTA

Passa, perquè jo sóc la teva esclava. I sàpigues que per culpa meva no estàs enfadada, perquè si les coses fossin així... ja m'hauries fet passejar de ^{genuollans.} ~~quatre grapes~~, amb una ^{el ferro posat} ~~anella~~ al coll. Oh, no, no és meva la culpa. ^{i les mans lligades.}

MULLER

No et responc una paraula.

SERVENTA

Jo t'estimo. Vaja!, calma la teva ira. Tot el que jo et dic, t'ho imagines. Deixa'm que colpegi un timbal ple de vi. Amb quins punys!

MULLER

Tot són fascinacions i presagis.

SERVENTA

No ~~es~~ cal que em toquis; jo mai no ensenyaré monedes als cavalls. Si et faig falta per res, eh?...

MULLER

(L'ABRAÇA.) No sé qui era que feia això. Un cavall blanc es va posar a volar, i el seu amo, com si el volgués aturar, se li va agafar a la cua i el va seguir pels aires. La mestressa va agafar el marit per les cames i se'n van anar amunt amb ell. L'esclava va agafar la mestressa pels peus, l'esclau la túnica de l'esclava i tota la família van volar pels aires fins que se'ls va perdre de vista. Vaja, Sarepta, procura de no fer cap disharat.

SERVENTA

Seria possible d'entendre una paraula?

MULLER

Quina?

SERVENTA

Carremalaentraacorrescrifà.

MULLER

Bah! Tu mateixa has d'obrar millor del que enraones. Parles sense solta. Eh? Abans de jutjar una persona per les faccions de la cara és millor de conèixer el seu interior. Tots els ésser difereixen en tre ells. Toca les coses tal com s'han de tocar.

AMASIAS

(GRAN SACERDOT DE BETEL. ENTRA PER L'ESQUERRA. A LA SERVENTA.) Fuig-m d'aquí. (LA SERVENTA LI FA UNA REVERÈNCIA I SURT.) La suportes? Si vols, queda-te-la.

MULLER

La seva conducta és ben digna.

AMASIAS

Hola, Edoma!

MULLER

Déu et guardi, Amasias. Tenia ganes de veure't i de sentir-te.

AMASIAS

No cal dir-ho, allí ja prane tot els compromisos.

MULLER

Tu no pares de les coses fins que te'n surts.

AMASIAS

Sense rigor res no és possible, Edoma.

MULLER

Digues el que em portes.

AMASIAS

Ja ho sabia.

MULLER

Què?

AMASIAS

Avui ha vingut una multitud a visitar-me, a consultar-me. Bullia la gent del pati fins a la muralla de fora.

MULLER

I el tro del preu? La teva consulta és barata i tot ho tens tan a punt.

AMASIAS

És barata? La gent està com morta de por ^{per} de dins. Ni això. Amb mitja paraula en tinc prou.

MULLER

Això és trobar diners?

AMASIAS

Els creients vénen corrents a trobar-me. Ni ho ^{haig} de rumiar jo mateix. Es necessiten els oracles tot seguit i bé s'ha de pagar aquesta bona obra.

MULLER

M'has de menester per alguna cosa?

AMASIAS

Estic resolt a reposar.

MULLER

Oh, que bonic!

AMASIAS

Què dius, Edoma? Tu, tan de pressa que sumes...

MULLER

Ja t'he dit que és barata la consulta.

AMASIAS

No em donis consells d'aquests, ^{Don altíssim} per ~~la fe de Déu~~, posa les herbes a on vulguis. (FA OMBRES XINESQUES DAMUNT LA CORTINA DEL FONS.)

MULLER

Obrant així. Tot el que tens ho vigilo -or. Tot el que tens ho vigilo
-plata. Tot el que tens ho vigilo -cabal que guardes.

AMASIAS

Per què et torbes?

MULLER

Si obres un pou, has de reforçar ben bé l'obertura.

AMASIAS

(DEIXA DE FER LES OMBRES.)

MULLER

Què passarà?

AMASIAS

(S'ACOSTA A ELLA.) Els pilars tindran set colzades d'un costat i vuit
de l'altre. Javeus quina amplària tindran^{an} els pilars. L'amplària de
la porta serà de vint colzades. La llargada farà quaranta colzades en
total, i l'amplada, deu colzades. A dins, he amidat les columnes de
la porta: tres colzades; i l'obertura de la porta: deu colzades.

MULLER

Pel co₂stat d'orient?

AMASIAS

El mur del santuari tindrà deu colzades i l'amplada de l'edifici sis
colzades per tot el voltant. Les sales laterals seran set, l'una da-
munt l'altra; i a la muralla de tot el voltant hi ha columnes que so₂s
tenen les habitacions.

MULLER

I la porta de fora?

AMASIAS

El temple es va engrandint tot pujant i una escala envolta l'edifici.
Així s'anirà ^{pujant} ~~pujant~~ de l'un pis a l'altre. La muralla, per tot el volt,
tindrà sis colzades de gruix i cent colzades de llargada. Les fines-
tres són cobertes de fusta per tot el voltant. Hi ha cortines.

MULLER

De terra fins a la porta?

AMASIAS

Davant les habitacions hi haurà un passadís de vint colzades d'amplària, que anirà cap a l'interior. Les habitacions de dalt seran més estretes, perquè ja t'he dit que el temple s'empetitirà tot pujant. Sota aquestes habitacions hi haurà una entrada que anirà cap a orient. I el temple és quadrat.

MULLER

~~Sa majes~~ I les vestidures?

AMASIAS

Sa majestat el rei Jeroboam ha volgut que fos quadrat. Indica la perfecció. Jo sóc el que puc.

MULLER

I què faràs, Amasias? Ho puc collir?

AMASIAS

Jo? Que se te'n doni?

MULLER

Quin temple!

AMASIAS

Com el santuari reial de Betel, no serà possible fer-ne un de millor. A qui ho intentés, li fallarien les forces.

MULLER

Està bé. I sota les lleis posades. Em coneix i et coneix.

AMASIAS

Oi? Per què rentar les pedres?

MULLER

El poble sota el teu nom.

AMASIAS

Què dic? No temis: la justícia és un favor que els fa el rei, i que vole

més?

MULLER

Amasias no et vull fer cap més pregunta. No canviïs la flor. Felicitat el gran Sacerdot! Tu, el meu amo, ets aquí.

AMASIAS

Ah, Edoma, com fas servir els sons d'un llenguatge pobre!

MULLER

Comprenc tot el que sostens.

AMASIAS

No podent apartar-me de tu, quí és on sols esperar-te.

MULLER

Ah, el meu geni protector!

AMASIAS

(SE LI ACOSTA.) No tens res per donar-li?

MULLER

Sense fer res ja l'ajudo.

AMASIAS

Un dia vas presentar-te a mi plorant.

MULLER

Encara no era profetessa.

AMASIAS

Naturalment.

MULLER

Te'm menjaves amb els ulls i em segües.

AMASIAS

Edoma, mentre seiem aquí...(S'ASSEUEN.)

MULLER

Bona moneda.

AMASIAS

Perquè l'escena sigui completa...

MULLER

Què? Hem d'esperar fer-nos vells?

AMASIAS

No, per ^{hoder} ~~la~~ de Déu, que així no sortiria mai ningú.

MULLER

Beso el vedell i li faig sacrificis. Un vent favorable.
Jo no et demano mai res. ~~Així els déus m'estimen. Vent propici.~~

AMASIAS

(RIU.) Digue'm què vols de millor?

MULLER

He somniat plaers diversos. Tenies una barba llarga i vivies feia molt de temps, i jo em deia: Si li veig la barba molt negra és que haig de sofrir; si la ^{tenia} ~~tingués~~ rossa podria ser una amenaça, i si ve-
~~ia~~ ^{ia} que se l'afeite ^{ava} voldria dir prejudicis.

AMASIAS

Això és que quan sóc fora em retreus alguna cosa.

MULLER

I també vaig somniar flors. En sentia el perfum i després veia que eren blanques i després grogues.

AMASIAS

No és cosa nova.

MULLER

Jo sé que somniar flors i olorar-les al temps que correspon vol dir amor; però si el temps no correspon, i si són blanques, vol dir obs-
tacles; i són grogues, èxit; i vermelles, confiança; agafar-les vol dir profit i robar-les, amor.

AMASIAS

La llum habita en les teves paraules.
~~Parla'm en nom dels déus propiciis.~~ (RIU I L'ACARONA.) Quina bellesa!

MULLER

Parla'm com estan les coses i de la meua sort. En tu tinc posades to-
tes les esperances, et dic, les tardors i els estius; en tu, amo, en

tu tot sol.

AMASIASA

Estimada Edoma, no facis caure amb la mà dreta les fletxes de la mà esquerra i deixa'm parlar. Cap senyal no s'oposa a la nostra hisenda. Què faig? Tot ho pot prendre un sacerdot. Les privacions empenyen la gent, però mentre les cases reposin en la meua benedicció, la justícia serà ben digna. (RIU.) Així és.

MULLER

Amasias, amo meu, ho veig prou, ho sé prou. Sempre he cregut que ha de ser així. Precisa'm més l'esperança. Vols ara que jo t'ho digui? Amb tot això tens poders de rei, i és el que ha de ser. Posa un llit al mobiliari. (SE SENTE REMORS DE VEUS A FORA.)

SERVENTA

(ENTRA.) Senyor, que et penses que he descobert? Un profeta diu que ha promès de venir avui a casa teua.

AMASIAS

(S'AIXECA.) Redoblen els tambors de la tenebra.

MULLER

El tro del preu.

serventa

Diu que esperaves que ~~vingues~~ *vindria*.

MULLER

És Amós; no cal dir-ho.

AMASIAS

No esperava que vingues. No vull pas res d'ell. No estic per profetes d'aquests.

MULLER

(S'AIXECA.) Pots ser em tens poca confiança. Què vol obtenir de tu?

AMASIAS

No estic per profetes de fora.

SERVENTA

Això, no ho sé.

AMASIAS

Al carrer! (LA SERVENTA SE'N VA DE PRESSA.)

MULIER

Què t'ha passat?

AMASIAS

Ja coneixes Amós?

MULLER

És clar que el conec, de nom.

AMASIAS

Ara surt aquest!

MULLER

Aviat trontolles.

AMASIAS

Me n'aniré cap a dins. (VA PER SORTIR PER L'ESQUERRA. ENTRA AMÓS PER LA DRETA. ES ALT, VA DESCALÇ, AMB CAPUTXA I GAIATO; PORTA UN VESTIT CURT FINS ALS GENOLLS I UN CORDEN BENJAT D'UNA CORDA.)

MULLER

Amasias! (AMASIA S'ATURA I ES GIRA.)

AMÓS

Hola, Amasias! Et cremes d'altres escenes? Et parlo dels regals que has rebut? He de repetir-te la meua opinió?

AMASIAS

En canvi, véns.

AMÓS

Que potser no figurava a l'escena? Tot això ha de venir. O podia venir!

AMASIAS

No persisteixis com vas començar a la porta del temple. Com?

AMÓS

Mira'm. Tu podràs jutjar-ho ara mateix. Estigues atent.

AMASIAS

Vident, ~~pensa~~ pensa-t'hi bé i repensa-t'hi bé.

AMÓS

Ara em tornes a cridar? Estàs llest, ets mort. Subjecta't a la raó,
Amasias!

AMASIAS

Quin patró?

AMÓS

Com se sol fer. Jo sento el que és la veritat. Per això tu vols que
calli. Però escolta per quina causa he vingut.

AMASIAS

No has de fer el que vols!

AMÓS

Per què?

AMASIAS

No m'he de justificar sobre res.

AMÓS

Mut de cop i volta.

AMASIAS

Sent tu mateix un fals profeta et dic que no pots parlar-me. Que Déu
vivent et perdi. En busques a mi, el gran Sacerdot de Betel? Deixa-ho enla-
re. No em fas elogis? Així *les tenebres* *contarànim!* ~~els déus~~ et ~~parlarà!~~

AMÓS

I diguéis: què?

AMASIAS

Fuig d'aquí, vident, ningú amb tu! Vés-te'n a la teva terra, allí pr-
fetitza i surt amb les preguntes que vulguis. Allí ajunta les taules

envia les pluges que vulguis. Torna-te'n a Judà i menja't el pa a casa teva.

AMÓS

I quin Déu?

AMASIAS

Aquí enganyes les dones. Ningú no vol que l'aconsellis.

AMÓS

I quin Déu, dius?

AMASIAS

Ai de tu si tornes a burlar-te'n! Escolta'm de genolls i demana'm perdó!

AMÓS

(SE'L MIRA FIXAMENT.) Ni sofre de torxes grans ni caus de molsa. Jo puc tallar els núvols amb un punyal~~x~~ afilat. Jo llegeixo la teva ment pel fum que et surt de la boca. Les millors fletxes es trenquen en ferir-me. Si el llibre s'oblida en el vestit, jo no dono cap explicació.

AMASIAS

No conec això que dius.

AMÓS

(IMPREGATORI, PUJANT GRADUALMENT DE TO.) D'ON vénen, digues, les teves mans? L'admiració profunda que desperteu els talents és certament ben digna d'apreci. Però aquests oracles no en surten de les mans, sinó després de ser sentits dins una pedra venturosa. Avui, però, faig més i les finestres de les cases experimenten una batzegada. Com figures de caps d'animal, esborro les imatges del disc del mirall amb un drap d'ales. De la riba no paren d'arribar espargers furiosos i als peus vells de les plantes, grans fulles revestides de pèl submergeixen els canelobres amb els llums damunt en un caos de tenebrosa corrupció. El foc us envairà i els coixins se us tombaran xarxes.

AMASIAS

Amós, no tornis a profetitzar a Betel: ja veus que és el santuari del rei i la capital del reialme.

AMÓS

(ESTÀTIC.) El bosc repetaix les meves paraules. Des del cim abasto un panorama de muntanyes i planures. I veig com a la part alta d'un monument ofeguen un gegant. Vine immediatament. Jo sóc pastor i no m'esforço a posar-me el vestit de cap hereu. Jo m'arreglo per mi mateix sota la movable nuvolada.

AMASIAS

A l'últim he enviat a dir al rei que tu conspires entre el poble i contra ell. Entén prou bé que me la pagaràs amb la mateixa moneda, perquè el rei no aturará pas la seva justa ~~indigna~~ indignació.

AMÓS

I quin Déu?

AMASIAS

El país ja no pot aguantar més les teves paraules. Ja les té per velles. Així ^{el de déus} Déu et perdi!

AMÓS

(FULMINANT.) Em va dir: El mateix que si fossin llebres es cacen els pobres, i es fa callar els humils de la terra. Es falseja el silenci per enganyar. ^{tot sempre} Per tot el reialme d'Israel es busca el mal i no el bé, i els anomenats prínceps de la nació fan acostar les cadires a la vèlencia. I això cau molt malament a qui és el lliri de la llei, a qui és la pedra d'Israel. I em va dir: Jueu ^{en} llits de plomes i beuen copes de vi. Els diràs: Jo odio els vostres palaus ^{i els vostres temples} i quan tot sigui cendra ja cantaré en veu alta. El rei Jeroboam Morirà captiu en xarxa de foc, sang i flames. I vosaltres, sacerdots ^a d'illusió i de morts, el mantell rebregat en el fang, a vosaltres, infidels, vindrà que el

*
perversos i injustos, amb caput de pedra picada; sacerdots

bó us serà sal. Res no dieu del que veieu. Supliu dret i grandesa amb ~~de~~ farses de tota mena. Us interessa no tant la realitat com l'aparença, perquè l'aparença us dona autoritat i diner i us fa sem blants a reis. Digueu: no està mal fet?

AMASIAS

(FURIOS, ESCLATANT.) Et faré serrar les costelles. Estàs llest. T'immolaré als bous. No veus res.

AMOS

(COM ABANS.) I ara escolta el que diu la Pedra: Tu em dius que no profetitzis sobre Israel i que no escampi els meus oracles. Jo dic: Si ets tan amatent a relliscar i així tanques el cel sota un vel d'estels i et sé rebel a mi, sota el vel, pàl·lids cavalls del teu esperit ompliran les olles i esmicolaran els vasos. La meua ira do nada sense perfum desbordarà els límits, si no desfàs a cops de llum el braç nocturn encès a fum que tant meravella els moradors d'aques ta terra: tant com alguna aurora, encara sense nom, que regnarà al cim de les muntanyes temps a venir. Cauran els teus fills i les te ves filles, i ~~la terra s'arruïna~~.

les terres parcs seran aterrades i la terra s'arruïna

AMASIAS

aterrades

Paranys al paladar són ~~les~~ *aquestes* paraules.

AMOS

al Fort de l'Israel a guisa de lloances:

Et dic això: ~~Diràs~~ Diràs, doncs, Baixi la teva pluja en nits sence res i obri les meravelles, com núvols en el bronze de la batalla. Alça't, Déu! Roc del desert on jo mateix em projecto omplint la bo ca de mi mateix. Heus aquí la cadira de roques on ets i seràs illu minat a sol i a pluja.

MULLER

(QUE HA ANAT SEGUINT L'ESCENA DES D'UNA BANDA.) No sé si serà això.

AMASIAS

Per què?

MULLER

(DECIDINT-SE A PARLAR.) Amós: de seguida el poble s'empescarà que has portat algun mal i et caurà l'acusació.

AMASIAS

Què? El seu mal ja no pot ser més greu. És un llengut. Guardem-nos d'ell!

AMÓS

L'altura empara les roques. Jo estrenyo les flames amb la mà.

MULLER

Escolta què surt de mi: podries treure profit d'aquesta visita, amb suavitat, em sembla.

AMASIAS

Què?

MULLER

Què vull dir? Que Amós té qualitats i valor. S'alegrarà sens dubte de rebre algun favor.

AMASIAS

Diu les coses més injustes.

MULLER

Si deixes de dir aquestes coses injustes, nosaltres ho arreglarem tot com correspon. Però has de cedir en algun punt. Adular una mica els prínceps. Per què és així l'home? Has de tancar els ulls sobre alguna acció. Llavors potser sí que el podríem reconèixer com a profeta. (A AMASIAS.) Jo espero que un dia li passarà aquesta passió de jove. Em reca de veure'l així i pensar la fi que li espera. Si et sumes a nosaltres, ben cert que les coses t'aniran millor.

AMÓS

(DESPECTIU.) No em toca gens.

AMASIAS

(A ELLA.) Veus?

MULLER

Qui no ha regalat mai alguna cosa? No et vols casar? Fer un favor a l'altra banda?

AMÓS

Aquesta conducta adulteraria les meves paraules.

MULLER

Això és: anul·lar el llenguatge sota una capa de terra molla.

AMÓS

(ALTIU.) Les visions que em vénen em revelen al pensament foc i columnes. I ja s'apropa la claredat matinal. Jo parlo en el seu nom.

AMASIAS

Prou! Vés-te'n a la teva terra: Te n'has apartat massa cap aquesta banda. Fas un abús indigne dels oracles!.

AMÓS

Treu ja aquestes claus i aquest cor de bou de sota la font solitària. Les muntanyes no dormen i els pobles petits i grans, tothom, fills i filles, sentiran vius dolors en posar els peus a terra. I així aplegats ^{an}delejara per bastir altíssimes escales, perquè a les darreries del món el calçat no serà pas més transparent que el d'ara ni seran més grans en plors les trompetes; i l'estàtua de les muntanyes serà també cosa estranya per al poble caçant arran dels grans animals. Silenciósament seran llançats pertot arreu els cadàvers.

AMASIAS

Amós, no segueixis buidant el teu filat.

jo sóc pastor. AMÓS

No sóc profeta. La Pedra em va prendre de darrera el ramat i em va dir: Vés i profetitza. I les visions que em van venir em van revelar al pensament les paraules de dins.

AMASIAS

El sents?

AMÓS

Si afirmes, jo nego; si dius "sí", jo dic que no.

MULLER

Però això et deu donar ben pocs beneficis.

AMASIAS

No és el primer que troba aquesta sortida.

AMÓS

Jo ho tinc tot i no tinc res. Vet aquí que la nit estendrà la seva mà per sempre i un fum injust, que no ha estat donat a veure, pujarà de l'abisme. Perquè tal com hauràs fet et faran. (FA UNA RIAL·LADA.) Que l'altura empari les roques, refugi ungit, rebuig d'avui.

AMASIAS

I tu seràs exterminat per sempre, llengut!

AMÓS

Amós en pau t'ataca, i busca'm si vols viure. (ES GIRA I SE'N VA PER LA DRETA. PAUSA.)

MULLER

Té als ulls un foc...

AMASIAS

Prou li he de colpejar el cap amb una massa i deixar-lo mort. Es recolza en una canya trencada!

MULLER

Amasias, com descriu l'espantosa destrucció del temple. Així és com una barraca amb sostre de palla.

AMASIAS

Però el poble i el rei em tenen confiança a mi. (S'ASSEU.)

MULLER

Els llamps imminents que anuncia...

AMASIAS

Bah! Aquesta és un paràsit. No hi ha res a dir que ja no s'hagi dit.

MULLER

No se'n calla cap.

AMASIAS

Jo ho nego en rodó. En aquesta comèdia ell és el paràsit. "Ho tinc tot i no tinc res." Bah! No retrauré més les seves paraules. Enraona sense adonar-se'n. No estic per profetes.

MULLER

Amasias: ajusten bé les fustes del temple ?

AMASIAS

A mi la realitat em fa de columna.

MULLER

Ja prens bé el que et convé i no ensopegues?

AMASIAS

Per què no m'és lícit? I atenc un càlcul. Si Amós persisteix a atacar, com ja ha començat a fer-ho, se'm pot emportar la turba del temple; però jo sabré fer-lo callar. (S'AIXECA.)

MULLER

Si obres un pou has de reforçar ben bé l'obertura. Un bou de mig any no és un bou gran; un bou d'un any no és un bou gran; un bou de dos anys, aquest és un bou gran.

AMASIAS

Jo he de retenir el poble i per això vull que calli aquest.

MULLER

E'
I ~~no~~ podràs fer el que vols? ~~Si~~ deixes escapar la gent?

AMASIAS

Per això estic una mica enrabiad aquestes dies. Qui, jo? Bah! El rei mateix s'adona de la meua utilitat. Jo sóc la flor; l'altre, la canya.

MULLER

He vist que és tan valent com fan córrer.

AMASIAS

S'hi juga el coll, si respon.

MULLER

I després, què?

AMASIAS

Agafa't el vestit, Edoma, es diria que també t'ha convençut.

MULLER

És una altra cosa.

AMASIAS

Et busco amb els ulls i em sembla que has tombat de cantonada i t'oposes al present.

MULLER

Pel que dius, faig un mal paper. ¿No em ⁿ tens amb tu, per ventura? O és que estem soscavant la teva confiança entre jo i ell? ¿He de mirar, doncs, a terra modestament?

AMASIAS

Jo t'enviaré una pluja d'or damunt la falda. Es dirà que ets la primera princesa de Betel, que tota una deessa s'ha convertit en dona.

MULLER

Poden passar coses semblants?

AMASIAS

Jo faig que sí mirant-te a tu.

MULLER

Amasias, ho he arreglat tot per al bany. ¿Vols que t'ho prepari Sarepta?

AMASIAS

Amb tu tinc entreteniment. Doncs, què? Salut, Edoma.

MULLER

Què portes de cap?

AMASIAS

M'acostaré al rei per donar-li una satisfacció, em sembla.

MULLER

Es el que busques?

AMASIAS

Em mates a còpia de preguntar-me, Edoma.

MULLER

I aquesta satisfacció...

AMASIAS

I encara m'ho preguntes?

MULLER

Hi ha tan poques noves en aquesta casa... Així, ho ho arreglo tot per al bany?

AMASIAS

No. Primer he d'acostar els ulls a una taula.

MULLER

M'enviaràs la pluja d'or?

AMASIAS

I tu, miraràs a terra modestament?

MULLER

T'esperaré a soles a l'habitació; a soles. És poc el motiu? Fes-me companyia.

AMASIAS

Ah! Jo mateix em poso a contemplar-te i et veig amb anells als peus, amb mantells i xals, amb bracelets i arracades.

MULLER

I jo et veig orgullós de la teva conquesta.

AMASIAS

Caurà sobre teu la meva màgia.

MULLER

Tot ho conjures, estimat.

AMASIAS

Jo, ningú més que jo.

MULLER

Al cel, li faré una carta.

AMASIAS

Mires les estrelles?

MULLER

En la lluna sabré com marxaran les coses.

AMASIAS

(LA BESA AL FRONT.) El teu front és de bronze. Déu t'ha fet; en aquest bronze ha manat que es feu^s l'estàtua. Veure't m'és favorable. En quin poder està que passi tot això? ¿No és m^màgia la teva manera de mirar? No és màgia el bé que m'encomanes sempre? ¿No és a còpia de màgia que mossegues la llei del dia i la nit? Dignes; No és màgia que et pinti una reina en acostar-me a tu? ¿I aquest trasbals que veig que desitjo?

MULLER

Vet aquí que ara et senti dir coses noves.

AMASIAS

Les has sentides? Doncs fixa-t'hi. Adéu. Edom!

MULLER

Adéu, Amasias. Ja em preparo per rebre't.

AMASIAS

De l'abisme al cel. Crec meu el camí. (SURT PER L'ESQUERRA.)

MULLER

(FA OMBRES XINESES DES DEL MATEIX LLOC ON LES FEIA AMASIAS. DE SOBTE.) Sarepta! Sarepta! Sarepta!

SERVENTA

(ENTRA.) Mastressa, dec el goig que sento que em cridis a un nou trastorn?

MULLER

No ho arreglis encara tot pel bany. No corre tanta pressa.

SERVENTA

L'amo torna a ser fora?

MULLER

No et vull pas contestar, perquè ho faria de mala gana.

SERVENTA

Ho deia per entretenir-te.

MULLER

Em donaràs les Hoies perquè me les posi.

SERVENTA

Això ja és bon senyal.

MULLER

I també ornaràs els animals. Això és. No et perdonaré ni una sola falta. Espero que l'amo vingui aquí aviat. No sé què he de fer.

SERVENTA

He de callar o He de parlar.

MULLER

Plora o calla.

SERVENTA

No em miris així, mestressa. M'alegraré que l'amo estigui bo.

MULLER

Què esperes?

SERVENTA

Que sí, faig que sí.

MULLER

Aquesta és l'hora del dia que no puc deixar d'estimar algú.

SERVENTA

Pel que veig, desitges alguna cosa.

MULLER

Per què em mires?

SERVENTA

Recordava haver-ho sentit.

MULLER

Jo sóc la més bonca de Betel?

SERVENTA

Si callo ho sabràs abans; que jo també sóc dona.

MULLER

Què?

SERVENTA

Sí, ja en queden poques com tu, mestressa.

MULLER

(S'AJEU EN UN SEIENT.) I al capdavall per què? Ah! tantes malediccions, tantes ferides per aixugar! Arrenco la fulla i l'amago ben lluny. Bons perfums al lloc de la cicatriu! Vestits luxosos i trenes ben llargues.

SERVENTA

Doncs em quedo. Què és el que he de fer, mestressa? Digues.

MULLER

Això mateix. Canta'm. Tots els poemes.

SERVENTA

Em moc de pressa. (S'ASSEU ALS PEUS DEL SEIENT. PAUSA.) Recordo aquest cant. (RECITA.)

Si fossis una onada series el meu joc favorit.

Si m'estimessis sempre series la plenitud.

Si fossis una manera de parlar series el diàleg.

Si ploressis inquieta et buscaria i no et trobaria.

Si fossis una posta de sol series la més bella de totes.

Si fossis un arbre series un cedre.

~~Si fossis un~~ Si fossis neu passaries enllà.

Si fossis una substància series el bàlsam.

Si fossis substituïda series la fusta d'una columna.

Si jo fos un vaixell et duria al bell davant de la prosa

Si no fossis una noia series una rosa boscana.

Si fossis una estrella invisible series el mutu amor.

Si em circumdassis suaument i et dissolguessis
fores el serení de la nit que mulla els arbres.

Si defallissis series un escut romput.

Si fossis una flor mai no t'apagaries.

Si et veiés en qualsevol indret t'assenyalaria a tu.

Tu ets el més bell reflex de la imatge

primordial que enllà dels temps es multiplica

inexpressable.

TELÓ LENT

TERCER ACTE

HABITACIÓ BLANCA. UNA PORTA A CADA BANDA. EN UN RACÓ, UN GRAN MUNT DE PAQUETS DE SAL. PAUSA.

VELLA 1

(ENTRA PER LA PORTA DE L'ESQUERRA TOT EIXUGANT-SE LES MANS AMB EL DAVANTAL, VA NEGRA, ESTÀ NERVIOSA, SE SENYA, AGAFA DOS PAQUETS DE SAL DE LA PILA I TORNA A L'HABITACIÓ QUE SE SUPOSA A L'ESQUERRA. PAUSA. REAPAREIX I FLORA, AGAFA DOS PAQUETS MES I SE'N TORNA. DURANT UNA ESTONA NO PARA DE FER VIATGES TRANSPORTANT PAQUETS DE SAL CAP A L'HABITACIÓ DEL COSTAT. DE SOBTE TRUQUEN A LA PORTA DE LA DRETA. LA VELLA SURT ESPANTADA DE L'HABITACIÓ DE L'ESQUERRA, TRAVERSA A POC A POC I S'ACOSTA A LA PORTA.

VELLA 1

(EN VEU BAIXA.) Ets tu, Serafina?

VELLA 2

(DES DE FORA.) Sí.

VELLA 1

Bé! Bé! (TREU UNA CLAU GROSSA I OBRE LA PORTA AMB PRECAUCIÓ.)

VELLA 2

(ENTRA CARREGADA AMB MES PAQUETS DE SAL.) Què veus?

VELLA 1

Vejam.

VELLA 2

(LI MOSTRA ELS PAQUETS I ~~DEI~~ ELS DEIXA A LA PILA.)

VELLA 1

Ja els veig.

W
Ja els veig.

W
VELLA 1

Què? Tot va bé?

VELLA 2

I que Déu ens perdoni!

VELLA 1

VELLA 2

(TRAVESSA L'ESCENA I ES QUEDA AL LLINDAR DE LA PORTA DE L'ESQUERRA MIRANT DINS. PLORA.) Pobret!

VELLA 1

(S'HI ACOSTA I TAMBEZ ES QUEDA MIRANT DINS.) Ai, sí! I que Déu ens perdoni!(FLOREN TOTES DUES.)

VELLA 2

Sembla ahir que encara passàvem el rosari plegats.

VELLA 1

No som res, Serafina.

VELLA 2

Ja ho pots ben dir, Rasunda.

VELLA 1

(PLORA.) I som pitjor que res, perquè nosaltres fem pudor.

VELLA 2

(MIRAN DINS.) Déu meu! El vellet de mossèn Silvani. Qui l'hi havia de dir?

VELLA 1

Encara sembla que el vegi viu.

VELLA 2

Ja es va ensopir molt en saber que li havien cremat la parròquia.

VELLA

Serafina: ningú no t'ha fet cap pregunta sospitosa?

VELLA 2

No, no.

VELLA 1

Segur?

VELLA 2

Segur que ningú no sospita res. Ja feia bastants mesos que no el veien. Ningú no es recorda d'ell, al poble.

VELLA 1

Pobret! (PLORA.)

VELLA 2

I tan vellet!

VELLA 1

Ai, sí! (PLOREN.)

VELLA 2

Bé ho dius; tens raó.

VELLA 1

Si hagués sabut que s'havia de morir, potser m'hi hauria pensat més, quan em va demanar que l'amagués a casa.

VELLA 2

Ai, pobre vellet! Qui s'ho havia de pensar! Ai, sí!

VELLA 1

A mi em va fer més llàstima en veure'l tan vellet.

VELLA 2

Pobret! (PLORA.)

VELLA 1

Digues: a on havia d'anar, si l'haurien agafat de seguida els milicians. Mirà, mossèn Hilari i mossèn Llucià, junt amb el sagristà, ben bé que s'han pogut passar a l'altra banda.

VELLA 2

Bé dius; tens raó. Sí.

VELLA 1

Grec que estan de capellans a l'exèrcit dels militars blancs.

VELLA 2

Què em dius ara? I com ho has sabut?

VELLA 1

L'Elisenda no és d'aquestes que aparti la barca perquè sí. El seu marit sap moltes coses. Però ara l'han agafat els milicians, pobre.

VELLA 2

Els malvats!

VELLA 1

Bé ho dius; tens raó.

VELLA 2

Que Déus els castigui! Ai, sí!

VELLA 1

Bé ho dius: tens raó.

VELLA 2

Criminals! Més que criminals!

VELLA 1

Més que criminals, heretges!

VELLA 2

(MIRA DINTRE L'HABITACIÓ.) I aquest pobre innocent ha acabat de perdre tot el que tenia.

VELLA 1

Els últims dies ja a penes menjava res.

VELLA 2

Pobre vellet!

VELLA 1

I encara sort d'haver trobat aquesta banyera, de quan em vaig casar. El meu marit, el cel sigui, sempre s'hi banyava, tot nu.

VELLA 2

Ave Maria Puríssima!

VELLA 1

Res de mal feia contra els manaments. Si el meu Celoni aixecava el cap i veia aquesta revolució se'n tornaria a la tomba.

VELLA 2

Bé ho dius: tens raó! Ai, sí!

VELLA 1

(PLORA.) Pobre mossèn Silvani!

VELLA 2

Ai, Serafina, sembla que et sentis culpable d'algun crim. Hem de tenir fe. Els militars sembla que aviat començaran una ofensiva. Ho han dit a ca l'adroguer.

VELLA 1

Vés en compte amb les paraules que diguis. Es podria descobrir...

VELLA 2

Et segueixo. Però jo ja fa anys que he sortit de l'aigua.

VELLA 1

Ja, ja.

VELLA 2

Queda gaire sal encara?

VELLA 1

Aquella d'allí, Per què?

VELLA 2

En Perpetu, ja saps que sempre fa moltes preguntes. I sempre diu que s'ha de declarar la veritat de les coses.

VELLA 1

(ALARMADA.) No em diràs que...

VELLA 2

No, Serafina. Jo sempre li he dit que vivim ben soles.

VELLA 1

Vols dir que aquest no ens perdrà?

VELLA 2

Per això jo et preguntava quanta sal tenim. Crec que seria interess sant d'estar uns quants dies sense anar-ne a buscar més. Entès?

VELLA 1

Però...

VELLA 2

Uns quants dies, saps?

VELLA 1

Ara hi ha tirat vint paquets, a la banyera. Mira. (ASSENYALA CAP A DINS.)

VELLA 2

~~Una~~ Entès, em sembla que estem salvades.

VELLA 1

Sí?

VELLA 2

Ja t'he dit que els militars han començat una ofensiva, i amb l'ajuda de Déu tot anirà bé. Un senyor bisbe de l'altra banda diuen que ha beneït els canons dels militars. I saps? Els soldats porten uns escapularis beneïts que fan que les bales no els toquin. Així ho han dit per la ràdio nacional. Es veu que és la pura veritat. La Josefa ha parlat amb la senyora que ho ha sentit.

VELLA 1

Vejam si estem de srt. Perquè treure'l, ni pensar-ho. Ah, no! Tots els veïns són rojos i són molt atrevits, molt atrevits. Quan parlen de la República els riuen els ulls.

VELLA 2

Déu meu!

VELLA 1

Així, tu creus que a ca l'adroguer no sospiten res?

VELLA 2

Jo no els dono pas massa franquesa i no contesto mai res del que

em pregunten. Per què voleu tanta sal, mestressa, m'han dit, no l'he pas d'acaparar.

VELLA 1

I què?

VELLA 2

He contestat que el qui té molta feina està pels seus jocs. I li he fet creure que teníem convidats a dinar. I res més. S'ha posat a parlar de com es neda després d'un naufragi i de com ell s'ho proposaria.

VELLA 1

Doncs així sí que potser és millor d'estar uns quants dies sense anar-hi.

VELLA 2

Bé ho dius: tens raó. Ai, sí.

VELLA 1

Quina poca cosa som! Déu meu! Un cop morts, que aviat que ens descompenem!

VELLA 2

(MIRA DINS L'HABITACIÓ.) I per què l'has posat a la banyera amb el vestit i tot?

VELLA 1

La veritat, no m'he atrevit...

VELLA 2

Ja et comprenc, Rasunda. Al capdavall no és cap dona. M'abstinc.

VELLA 1

I creus que amb la sal que posem a l'aigua evitarem que aquest sant vellet es corrompi?

VELLA 2

No hi veig altra solució. Cada dia anirem tirant més sal a l'aigua.

VELLA 1

Però que triga gaire a corrompre's un mort?

VELLA 2

No gaire, no. I que Déu em perdoni! Ai, sí!

VELLA 1

Pobre vellet! (MIRA DINTRE.) Sembla un sant ficat dins la banyera.

VELLA 2

A més, és ben possible que sigui un sant, com dius tu. I els cossos dels sants diu la doctrina que mai no es corrompen.

VELLA 1

Sí, la seva ànima ben lluny que ja deu haver volat a hores d'ara.

VELLA 2

Ara ja és al cel: de segur.

VELLA 1

Ja ha volat al cel, sí.

VELLA 2

Però jo et volia dir, Rasunda, que si per cas mossèn Silvani, al cel sigui (SE SENYEN.) és un sant de debò, no caldrà que afegim més sal a l'aigua, perquè es conservarà de tota ^{manera} ~~manera~~. Tinc entès que sí.

VELLA 1

Jo estic ben segura que és un sant.

VELLA 2

Però no deixem les coses a mig camí, que no fos que el diable ens parés una trampa de les seves. Els temps estan molt perduts. És millor que anem tirant sal a l'aigua.

VELLA 1

Jo ja m'he fet el càrrec de fer-ho.

VELLA 2

I jo.

VELLA 1

Però, per mi, és un sant amb totes les lletres. (MIREN DINS L'HABITA -
CIÓ.)

VELLA 2

Quina careta d'àngel que fa estirat a la banyera!

VELLA 1

Pobret!

VELLA 2

Ara ell ja no pateix.

VELLA 1

I sense poder-lo enterrar! (PLORA.) N'ha estat molt, de desgraciat.
I no s'ho tenia pas merescut.

VELLA 2

Pobret, posat en aquest bany!

VELLA 1

Pobret! (PLOREN.)

VELLA 2

(MIREN DINS.) I tan moll!

VELLA 1

Sembla un ànec sagrat. (PLOREN.)

VELLA 2

Posades a fer sacrifici, me n'aniré a fer un altre viatge a casa l'adro-
guer.

VELLA 1

I si en pregunten res?

VELLA 2

Diré que encara no és cuit el menjar.

VELLA 1

Que feliços que deuen ser els sants!

VELLA 2

Ell ho és.

VELLA 1

Pobret, com el fem tornar salat! (MIREN DINS I PLOREN.)

VELLA 2

Pensa que és el pel seu bé que fem aquest pas.

VELLA 1

Sembla que estigui dins una caixa blanca, i a la seva edat....(PLORA.)
Quin bany més fred! No valem res.

VELLA 2

Però pensa, Rasunda, que ell ja no pateix. Les desgraciades som nosaltres.

VELLA 1

Perdona'm, Serafina, si les paraules em surten a llampecs.

VELLA 2

Pensa que allà dins hi ha un innocent que ens necessita.

VELLA 1

Ai, sí, pobret. (S'EIXUGA ELS ULLS I SE SONA.)

VELLA 2

Ocupa't de tirar a l'aigua uns quants ^{paquets} ~~paquets~~ de sal més. Ben salada.

VELLA 1

Pobret, com el fem tornar salat! Mira: si s'ha de repetir avui això de la sal, perquè no n'hi ha prou, aquest pas fes-lo tu.

VELLA 2

I tu també, Rasunda.

VELLA 1

Jo aniré a fer un altre viatge a can Perpetu, no et sembla?

VELLA 2

Em fa l'efecte que tens molta raó. Presenta-t'hi tu i no diguis que ane a mitges. Sigues com muda. Parla quan callis i ~~parl~~ call quan parlis. A tot, dius "sí, company, gràcies".

~~VELLA 1~~

~~(ES TIRA UN MOCADOR NEGRE A~~

VELLA 1

(ES TIRA UN MOCADOR NEGRE A LES ESPATLLES.) Dos viatges, no et sembla?
oi?

VELLA 2

Estimo que sí; hem de fer-ho per força. I no et deixi enredar per res.

VELLA 1

Ho m'hi avindré pas.

VELLA 2

Nosaltres no sabem res de res. Verge Puríssima del Rosari!

VELLA 1

Sí ja ho sé. Tot és ple de mals vicis.

VELLA 2

El món va cap a la perdició, com deia aquest pobre màrtir.

VELLA 1

Sort que nosaltres portem els noms ben batejats i no neguem cap deute
amb el cel.

VELLA 2

I de dies.

VELLA 1

(ES SENYA.) Per les aigües de Sant Ignasi!

VELLA 2

Sí, Serafina, dins la pura veritat. (SE SENYA.) Tres parenostres i ~~ave~~
avemaries.

VELLA 1

Tres parenostres i avemaries.

VELLA 2

Hem de fer tot el que està de la nostra part com si tot depengués de
nosaltres, i després esperar-ho tot del cel com si tot depengués del
cel. Entens bé el mèrit?

VELLA 1

Sí, Rasunda, no hi afegeixo res. Hem de resar força i demanar amb molta fe i esperança, que, si ens convé, el cel ens donarà la gràcia que demanem. Sí.

VELLA 2

Però també passa que de vegades no convé que el cel ens atengui a tots, perquè si el cel ens atenia a tots ningú no moriria, tots estaríem bons i a tots tocaria la rifa, oi?

VELLA 1

Ja entenc. ja entenc bé el mèrit.

VELLA 2

Aquest és el cas, en una paraula.

VELLA 1

Per això val més ser devot. Prou que me n'adono~~X~~.

VELLA 2

I de dies.

VELLA 1

Bastants casos, més d'un i de dos, he sentit explicar.

VELLA 2

Bé ho dius; tens raó.

VELLA 1

(OBRE LA PORTA Y SURT DE PRESSA.)

VELLA 2

Redeu meu! (TANCA LA PORTA AMB CLAU.) Ah! (AGAPA UNS QUANTS PAQUETS DE SAL I DIU EN ENTRAR A L'HABITACIÓ:) Verge del Purgatori, que mai no ens hàgim de veure així! Els uns saben com es perden i els altres saben com es troben. (ES FIGA A L'HABITACIÓ. PAUSA. ENTRA EIXUGANT-SE LES MANS, - AGAPA UNS ALTRES PAQUETS I SE'N TORNA.)

A P O T E O S I

S'ENCENEN LES BATERIES EN VERMELL. TOT SEQUIT, A TELÓ TIRAT, SE SENT L'ESPETEC D'UN GRAN CASTELL DE FOCS, SEMBLANT A UNA GRAN BATALLA. PAUSA. S'AIXECA EL TELÓ. L'ESCENARI, ENCARA FUMEJANT, APAREIX TAL COM AL FINAL DEL PRIMER ACTE; ELS MOBLES I LESPECES D'ARTIFICI, PERÒ, COMPLETAMENT CREMATS. ELS TRES LAMPISTES APAGUEN ELS ELS I ESTAN MOLT CONTENTS.

LAMPISTA 1

Bravo! Bravo!

LAMPISTA 2

Això és el que calia fer, companys!

LAMPISTA 3

Aquesta és la suma del poble.

LAMPISTA 2

Pas franc. La porta ben oberta.

LAMPISTA 1

Ara sí que pobrem anar i venir.

LAMPISTA 3

Visca!

LAMPISTA 2

Visca!

LAMPISTA 1

Bravo!

LAMPISTA 3

Quin foc!

LAMPISTA 2

I ben digne de recompensa!

LAMPISTA 1

Ha, ha, ha!

LAMPISTA 3

Ha, ha, ha!

LAMPISTA 2

Ara és l'hora oportuna, amics. Endavant!

LAMPISTA 1

Quins trons! Quins pets!

LAMPISTA 2

Però decidim-nos: hem de saber el que volem.

LAMPISTA 3

Sí, sí, és clar.

LAMPISTA 1

Els miserables!

LAMPISTA 2

(CULL UN LLIBRE D'ENTRE LA CENDRA I EL FULLEJA.) En quin estat trobo això!

LAMPISTA

Ara hem aclarit que és així.

LAMPISTA 2

(LLEGEIX.) "Acte primer... Son Excel·lència: Quizá cuando vuelva de la cacería y de la pesca me cabrá en suerte. Son Eminència: Sí, quizá será la manera y tal vez la más profunda. Son Excel·lència: Penumbra de lo que fue, Eminencia. No incentivo mayor. Son Eminència: La Junta Central me informó de lo de la oposición y he venido por lo que quedó demostrado en la Gloriosa y durante ella. Nadie podrá dudar de las respuestas. Y en este sentido yo, como Jefe de la Iglesia, no podía dudar de la po lítica del Gobierno."

LAMPISTA 1

Això és ho ser.

LAMPISTA 2

(RIENT.) Em penso que m'agafen basques.

LAMPISTA 3

Ha arribat el moment de dur-los a enterrar. Ho reclamo.

LAMPISTA 1

I jo.

LAMPISTA 2

(SEGUEIX FULLEJANT, LLEGEIX.) Escolteu això: Son Eminència: Es lícita la política del gobierno? Son Excellència: Lo que yo puedo garantizaros es que no aceptaré ninguna clase de censuras. Son Eminència: Y la Iglesia siente el deseo de figurar en esto. Son Excellència: en efecto si debo considerarlo. Me evito el comentario. Son Eminència: Pero sepa que yo no me inmiscuiré en hechos de mi exclusiva competencia... Exijo plenos poderes para todas las materias de la enseñanza. Exijo que los certificados ~~anexos~~ cursados por las autoridades religiosas sean oficialmente considerados como validos. Necesitamos el solar de todo el país para la reconstrucción de las iglesias. Esto tendría que ser interpretado también así por el Consejo en pleno...

LAMPISTA 1

De qui no ha estat l'amant aquesta bagassa?

LAMPISTA 3

I els diners d'on sortien?

LAMPISTA 2

D'ara endavant ni una sola paraula.

LAMPISTA 1

La falta era contra nosaltres i nosaltres ens havíem d'emportar la part més grossa.

LAMPISTA 3

Aquest és el punt de vista. Això mateix.

LAMPISTA 2

(TOT ANANT FULLEJANT EL LLIBRE.) com és d'injust el que llegíem alesh-

hores per falta de recursos! Ho repetiré! (AL PRIMER.) Mentrestant tu
llegies: "La deficiente actuación de nuestro equipo añadido a rivales
poco taquilleros, no puede esperar más".

LAMPISTA 1

Era un crim que fessin això.

LAMPISTA 3

(AL SEGON) Tu & feies quinielles de futbol.

LAMPISTA 2

I tu, si no m'equivoco, sempre parlaves del mateix al mig de totes les
converses. Ja se sabia.

LAMPISTA 3

Ara no hi estic pas conforme. Hi veig clar.

LAMPISTA 2

Ho accepto.

LAMPISTA 1

Companyes, ha vingut el moment esperat.

LAMPISTA 2

(ESTRIPANT EL LLIBRE.) Bandarra!

LAMPISTA 3

Visca! Ben dit.

LAMPISTA 1

Res a mitges! (ARRENCA EL LLIBRE DE LES MANS DEL SEGON I EL SEQUEIX ES-
TRIPANT.)

LAMPISTA 2

Cada empenyat porta el seu fat.

LAMPISTA 3

(LI ARRABASSA EL LLIBRE, L'ACABA DE DESTRUIR I LLENÇA ELS TROSSOS.)

LAMPISTA 1

Ara m'agrades!

LAMPISTA 2

Ben cert que ens havien fet perdre el cap.

LAMPISTA 1

Vet aquí, però, que aquí som de cap i de nou.

LAMPISTA 3

Molt bé. Gràcies a tots!

LAMPISTA 2

Per ara no és possible de dir res més. Els fets tenen la paraula.

(S'ABRACEN TOTS TRES I FAN GRANS RIALLES.)

T E L Ó

BULLETIN

DU CERCLE DES JEUNES EUROPÉENS

Maison de l'Europe

16, PLACE BELLECOUR, LYON-2

NOUVELLE SÉRIE

PRIX : 0,60 F.

N°

**DENYS
ISQUES**

Tél. 24-27-25

Votre disquaire-conseil...

Label de qualité : Cahiers du Disque

Deux Magasins Spécialisés - 64 et 71, Passage de l'Argue - LYON-2°

Tous appareils . Stéréophonie,
Meubles combinés d'importation.

Tél. 37-19-00

**DENYS
RADIO**

La plus ancienne maison spécialisée, fondée en 1789...

GIRARDON - SPORTS

34, Rue Président-Edouard-Herriot, LYON-1

SKIS, TENNIS, FOOT, CAMPING, VÊTEMENTS, CHAUSSURES

Remise spéciale

etc. . .

RENSEIGNEMENTS
RÉSERVATION

PLACE KLEBER

≡ LYON ≡

TÉLÉPH. 24-68-00

KLEBER

VOYAGES

LICENCE D'ÉTAT N° 62177

Tous billets aux tarifs officiels
des Compagnies Aériennes,
Ferroviaires, Terrestres et Maritimes

LA SECTION DES PIQUES

1
Rue
Ferrachat
Vieux-Lyon

LI
BRAI
RIE

ouvert
de 10 h.
du matin
à 10 h.
du soir

